

هشدار سازمان ملل متحد نسبت به پیامدهای نابودی دریاچه ارومیه

بنا بر گزارش سازمان ملل، سطح آب دریاچه در پانزده سال گذشته به طور چشمگیری کاهش یافته است. به گونه‌ای که غلظت نمک در این دریاچه به بیش از ۳۰۰ گرم در لیتر یعنی هشت برابر شوری آب دریاها، رسیده است

خبرگزاری آران/ سرویس دریاچه ارومیه

میزان بارش برف به عنوان مهمترین منبع تامین آب این حوضچه آبریز در هر دو سوی نوار مرزی ایران و ترکیه از مقدار متناهی برخوردار بوده که به رغم آن، میزان آب دریاچه ارومیه به شدت کاهش یافته است.

به گزارش نصرنیوز، یونپ (برنامه محیط زیست سازمان ملل) که پیش از این دو بار در سال‌های ۲۰۰۰ و ۲۰۰۶ نسبت به نابودی دریاچه هامون و هورالعظیم هشدار داده بود، این بار نسبت به پیامدهای نابودی دریاچه ارومیه برای ساکنان منطقه هشدار داد.

یونپ که به عنوان گزارش ماه فوریه با تیتیر "خشک شدن دریاچه ارومیه در ایران و پیامدهای زیست محیطی آن" منتشر شده، به خوبی روند خشک شدن دریاچه ارومیه را در پانزده سال گذشته به تصویر کشیده و برای این منظور به بررسی حوضه آبریز ارومیه در یکصد سال گذشته پرداخته است.

بنا بر گزارش سازمان ملل، سطح آب دریاچه در پانزده سال گذشته به طور چشمگیری کاهش یافته است. به گونه‌ای که غلظت نمک در این دریاچه به بیش از ۳۰۰ گرم در لیتر یعنی هشت برابر شوری آب دریاها، رسیده است.

در همین رابطه سایت تابناک نوشته است که میزان غلظت نمک در دریاچه ارومیه بر اساس اعلام مسئولان ایرانی، بسیار بیشتر از مقدار اعلام شده در این گزارش است. به گونه‌ای که به گفته عباس‌نژاد، مدیرکل محیط زیست استان آذربایجان غربی، غلظت نمک در این دریاچه هم اکنون به ۴۰۰ گرم در لیتر یا حالت فوق اشباع رسیده، آنقدر که همه سطح دریاچه را لایه‌ای قطور از نمک پوشانده است.

بر اساس تحقیقات کارشناسان یونپ از آنجا که دریاچه ارومیه، پایانه حوضه آبخیز است، تنها راه برون‌رفت آب از دریاچه تبخیر است. اما مطالعات انجام شده در سازمان ملل، نشان می‌دهد که ۶۵ درصد کاهش سطح آب دریاچه ارومیه، ناشی از تغییر اقلیم و ساخت کانال‌های انحرافی برای استفاده کشاورزی در بالادست، ۲۵ درصد به دلیل ساخت سدها و نزدیک ۱۰ درصد به دلیل کاهش بارندگی اتفاق افتاده است.

همچنین یونپ با اعلام این مطلب می‌افزاید: اما مطالعات دیگری هم انجام گرفته که نقش کانال‌های انحرافی برای مصارف کشاورزی را مهم‌ترین دلیل افت آب دریاچه دانسته و در کنار آن از عوامل دیگر همچون سدسازی، کمبود بارندگی، افزایش دما و خالی شدن سفره‌های آب زیرزمینی یاد کرده است.

بر پایه این گزارش، میانگین بارش سالانه از سال ۱۹۶۷ تا ۲۰۰۶ به طور متوسط حدود ۲۳۵ میلی‌متر بوده که بیشترین میزان با ۴۴۰ میلی‌متر در سال ۱۹۶۷ و کمترین میزان بارش هم در سال ۲۰۰۰ با ۱۵۰ میلی‌متر رخ داده است.

از سوی دیگر، وابستگی شدید مزارع کشاورزی در حوضه آبخیز دریاچه به آبیاری و افزایش جمعیت در حوضه به حدود ۶/۵ میلیون نفر فشار مضاعفی بر منابع آبی حوضه آبخیز ارومیه تحمیل کرده که همگی منجر به افت ارتفاع آب و کوچک شدن سطح دریاچه شده است.

به گزارش تابناک، دکتر مسعود پزشکیان، رئیس فراکسیون حمایت از دریاچه گفته است: هم‌اکنون وضعیت دریاچه ارومیه بسیار وخیم است و دریاچه نفس‌های آخر خود را می‌کشد، باید هر چه سریع‌تر کاری انجام داد. در غیر این صورت خسارات آن جبران ناشدنی خواهد بود و شاید کل منطقه را به بحران بی‌سابقه‌ای دچار کند.

دکتر پزشکیان درخصوص دلایل خشک شدن دریاچه ارومیه گفت: عوامل بسیاری در این معضل دخیل هستند که از جمله آن‌ها می‌توان به ساخت سدهای گوناگون، نحوه آبیاری درست محصولات کشاورزی، بارنگی، چاه‌هایی که قانونی و غیر قانونی حفر شده‌اند، نوع کشتی که انجام می‌شود، نوع مصرف آب شهری و اخلاق و رفتار مردم اشاره کرد که هر کدام درصدی، مشارکت در این خشک شدن را شامل می‌شوند. /خ

پایان پیام.